

педагогічними та інформаційними технологіями, бути психологічно готовим до роботи зі студентами у навчально-пізнавальному середовищі; забезпечення академічної і технічної підтримки студентів для навчання в онлайн режимі; розробка навчальних програм і дистанційного навчального ресурсу; опрацювання системи контролю і оцінювання знань [2].

Для української освітньої системи це випробовування стало ще й своєрідним стимулом, який відкрив вікно нових можливостей, ставши каталізатором давно назрілих модернізаційних змін в освіті. Передусім ідеться про розвиток цифрової та дистанційної освіти, зокрема онлайн-ові. Але перспективи трансформації освіти не обмежено лише цими напрямками. Потребують пильної уваги також розвиток неформальної та інформальної освіти, створення механізмів визнання її результатів у системі формальної освіти. На часі апробація та широке впровадження сучасних методів навчання з використанням інформаційних технологій [4].

ЛІТЕРАТУРА

1. Дистанційний навчальний процес : навч. посібник / за ред. Б. Бикова та В. Кухаренка. К. : Міленіум, 2005. 292 с.
2. Хассон В., Вотермен Е. Критерії якості дистанційної освіти. *Вища школа*. 2004. №1. С 92-99.
3. Освіта в умовах воєнного стану. URL: <https://eo.gov.ua/osvita-v-umovakh-voiennoho-stanu/2022/04/11>.
4. Українська система вищої освіти в умовах воєнної агресії РФ: проблеми й перспективи розвитку. URL: <https://niss.gov.ua/news/statti/ukrayin-ska-systema-vyshchoyi-osvity-v-umovakh-voyennoyi-ahresiyi-rf-problemy-u>.

Хоменко Л.Г.,

кандидат фізико-математичних наук, доцент

(Полтавський національний університет імені В.Г.Короленка)

РОЛЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ПІДВИЩЕННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ В ЕПОХУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОСВІТИ

Цифровізація сфери освіти в Україні набуває значущості як невідмінний та невідкладний імператив, який визначає наступність у трансформації освітнього пейзажу. Пріоритетною

метою даного процесу стає забезпечення ефективного розвитку інформаційного суспільства в країні, що відповідно викликає потребу в пристосуванні до вимог сучасності та глобальних викликів. Процвітання цифрової революції в освітній галузі передбачає не лише адаптацію до швидкозмінних технологічних проривів, але й урахування світових тенденцій у цій сфері.

Наближаючись до цілей цифрового суспільства, яке відзначається глибокими трансформаціями, слід відзначити декілька важливих факторів, які їх спричинили. Одним із них є глобальна пандемія, яка спричинила стрімке розповсюдження інформаційної епохи та змусила суспільство адаптуватися до нових реалій. Паралельно, політична нестабільність, у тому числі воєнний конфлікт на території України, вплинула на стан інфраструктури освіти. Ці обставини зазнали вагомого впливу на різні аспекти освітнього процесу – від управління та організації до комунікації та оцінювання навчальних досягнень.

Провівши аналіз сучасного контексту, можна визначити, що цифрові технології стали необхідним засобом для вдосконалення освіти та підготовки майбутніх поколінь громадян. Активна впровадження цифровизації в освітній процес передбачає не тільки технічні зручності, а й глибокі зміни в підходах до навчання та викладання.

Одним із важливих аспектів є зосередження уваги на використанні соціальних мереж як потужного інструменту для підвищення професійної компетентності вчителів, сприяючи активному навчанню та саморозвитку педагогічних працівників.

Дослідження можливостей використання соціальних сервісів у навчально-виховному процесі здійснили такі учені, як О. Андрєєв, Н. Балик, Є. Патаракін, М. Резнін, В. Стародубцев, М. Менькіна. Питання використання освітніх віртуальних спільнот викладачами були розглянуті в працях І. Малицької, М. Остапенко, І. Іванюка, А. Яцишина та інших дослідників.

Вплив соціальних мереж на різні аспекти професійної компетентності вчителів, зокрема на підвищення рівня їхньої педагогічної майстерності, оновлення методичної бази та розширення кругозору, представляє собою неабиякий сукупний ефект, обумовлений синергетичним взаємодією цифрових інструментів та педагогічних процесів.

Сучасний освітній ландшафт, навколо якого вплітаються мережеві технології, змушує вчителів адаптувати свій підхід до професійного росту.

Спільноти в соціальних мережах створюють платформу для педагогічної взаємодії та обміну досвідом. Інтерактивність цих платформ сприяє створенню умов для рефлексії та аналізу власної практики. Вчителі отримують можливість взяти участь у дискусіях, висловити свої думки, аналізувати критичні зауваження, що сприяє самосвідомому вдосконаленню.

Відновлення методичної бази та професійної освіти вчителів отримує новий дименсійний характер завдяки інформаційній насиченості соціальних мереж. Вони дозволяють швидко та ефективно здійснювати пошук актуальних педагогічних матеріалів, методик та навчальних ресурсів. Це допомагає вчителям оновити свою методичну апаратуру, застосовуючи передові підходи та інструменти у навчальному процесі.

Завдяки соціальним мережам вчителі мають можливість розширювати свій кругозір, взаємодіяти з колегами з інших країн, знайомитися з іншими культурними підходами до навчання. Це сприяє розвитку міжкультурної компетентності вчителів та обміну найкращими практиками. Таким чином, соціальні мережі виступають важливим інструментом у підвищенні професійної компетентності вчителів. Вони допомагають розкрити потенціал педагогів у контексті цифрової епохи, сприяючи активному навчанню, обміну досвідом, рефлексії та оновленню педагогічної практики.

Відзначаючи потенціал соціальних мереж як інструменту для збільшення професійної майстерності вчителів, необхідно обережно підходити до їхнього використання, забезпечуючи гармонійний злагоджений розвиток сучасних підходів та традиційних цінностей у сфері освіти. Таким чином, соціальні мережі, як потужний ресурс, можуть збагатити педагогічну практику та підвищити професійну компетентність вчителів, проте впровадження їх повинно відбуватися у рамках балансу між інноваційними підходами та збереженням цінностей традиційної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чорний, В. (2019). Нові соціальні медіа та соціальні мережі в освітньому процесі. *Військова освіта*, 37(1), 286–295. URL: <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2018-1/286-295>
2. Сікорська, В.Ю., & Ногай, В.П. (2022). Соціальні мережі у контексті мовної підготовки студентів. Міжкультурна комунікація в контексті глобалізаційного діалогу: стратегії розвитку. URL: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-92>

3. Приходько, Д., & Медкова, О. (2020). Соціальні мережі та перспективи їх використання в освітньому процесі. *Humanities Science Current Issues*, 4(27), 160–164. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.4/27.203996>

4. Якущенко, Ю., & Глущенко, К. (2021). Соціальні мережі як провідний вид віртуального спілкування: thesis. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/84763>

Хоменко С.В.,

кандидат педагогічних наук, доцент
(Бердянський державний
педагогічний університет)

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІХ ПРОЦЕСАХ У ВНЗ

Цифрова освіта – це освіта, яка головним чином функціонує за рахунок цифрових технологій, тобто електронних транзакцій, які реалізуються шляхом використання Інтернету. XXI століття – це час великих перетворень, становлення інформаційного суспільства, пришвидшеної інноватизації та мережевих зв'язків.

Суть цифрової трансформації освіти – рух до персоналізації освітнього процесу на основі використання цифрових технологій. Її головна особливість у тому, що цифрові технології допомагають використовувати нові педагогічні практики (нові моделі організації та проведення навчальної роботи), які раніше не могли зайняти гідне місце у масовій освіті через складність їх здійснення засобами традиційних «паперових» інформаційних технологій.

У результаті цифровізації освіти в Україні система підготовки кадрів буде тісно пов'язана з ІТ-компаніями, які визначатимуть професійні стандарти в цій сфері. Роль і зацікавленість ІТ-компаній у підготовці кадрів та вирішенні кадрових завдань інформатизації повинна бути суттєво підвищена, що має знайти відображення в стратегічних планах діяльності МОН України та ІТ-компаній. У цьому напрямку необхідно як модернізувати усі традиційні види, форми та методипрофесійного розвитку педагога, так і запроваджувати інноваційні, особливо ті, що пов'язані із сучасними інформаційними та цифровими технологіями.